

en. Med de foreslåede præciseringer i § 42 b, stk. 1 og 7-9, fremgår dette udtrykkeligt af udlændingeloven.

Indkvarteringsoperatørens afgørelse om undladelse af udbetaling af tillægsydelse vil fortsat kunne påklages til Udlændingestyrelsen, jf. udlændingelovens § 46 e, 4. pkt.

Til nr. 30

§ 47 b

Efter den foreslåede bestemmelse i § 47 b kan Udlændingestyrelsens afgørelser efter de foreslåede bestemmelser i § 4, stk. 3-5, påklages til Integrationsministeriet. Klage har ikke opsættende virkning, medmindre særlige grunde taler derfor.

En del af eller hele beløbet, som en herboende reference har stillet som økonomisk sikkerhed, forfalder som udgangspunkt til betaling, hvis visumansøgeren efter indreisen uden fornøden tilladelse opholder sig i Danmark eller et andet Schengenland ud over det tidsrum, der er angivet i det udstedte visum, hvis den pågældende udvises efter reglerne i kapitel 4, eller hvis den pågældende indgiver ansøgning om opholdstilladelse eller ansøgning om asyl i et andet Schengenland, jf. herved de foreslåede bestemmelser i § 4, stk. 3-5. Der henvises herved til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

Udlændingestyrelsens afgørelser om udvisning af en udlænding efter reglerne i udlændingelovens kapitel 4 kan indbringes for Integrationsministeriet, jf. udlændingelovens § 46, stk. 2.

Hvis en herboende reference indbringer en afgørelse om forfald til betaling af et beløb efter den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 4, nr. 1, for Integrationsministeriet, og klagen er begrundet med, at Udlændingestyrelsens afgørelse om udvisning af visumansøgeren er uberettiget, vil ministeriet ligeledes tage stilling til, om betingelserne for udvisning efter udlændingeloven er til stede. Er afgørelsen truffet med henvisning til, at den pågældende er udvist ved dom, lægger ministeriet altid dommen oprøvet til grund.

Hvis en udlænding er meddelt visum med henblik på indrejse i Danmark og herefter indrejser og ansøger om asyl i et andet Schengenland, forfalder hele beløbet på 50.000 kr. til betaling efter den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 4, nr. 3. Denne bestemmelse må i praksis navnlig forventes at vedrøre de tilfælde, hvor en udlænding er meddelt visum med henblik på indrejse i Danmark og herefter indrejser og ansøger om asyl i et andet Schengenland og efter anmodning fra dette land overføres til Danmark i medfør af reglerne i Dublin-konventionen, jf. udlændingelovens § 48 b.

Der henvises herved til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

Udlændingestyrelsens afgørelser efter udlændingelovens § 48 b om anmodning fra et andet EF-land til Danmark om at overtage, tilbagetage eller modtage en udlænding efter reglerne i kapitel 5 a kan påklages til Integrationsministeriet, jf. udlændingelovens § 48 d.

Hvis en herboende reference indbringer en afgørelse om, at beløbet, som den herboende reference har stillet som økonomisk sikkerhed, er forfaldent til betaling efter den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 4, nr. 3, for Integrationsministeriet, og klagen er begrundet med, at en afgørelse, som Udlændingestyrelsen har truffet, om at overtage visumansøgeren, er uberettiget, vil ministeriet ligeledes tage stilling til, om betingelserne for overtagelse er til stede.

Efter den foreslåede bestemmelse har en klage til Integrationsministeriet over en afgørelse truffet af Udlændingestyrelsen om, at en del af eller hele beløbet, som en herboende reference har stillet som økonomisk sikkerhed, er forfaldent til betaling, ikke opsættende virkning, medmindre særlige grunde taler derfor.

Det vil bero på en konkret vurdering, om der foreligger sådanne særlige grunde, der kan bevirke, at klagen tillægges opsættende. I vurderingen kan bl.a. indgå tidspunktet for anfordringsgarantiens udløb, således at klagen efter omstændighederne tillægges opsættende virkning, hvis anfordringsgarantiens udløb ikke er nært forestående.

Hvis Integrationsministeriet finder, at der ikke har været grundlag for at anse et beløb for forfaldet til betaling efter de foreslåede bestemmelser i § 4, stk. 3-5, og klagen ikke har haft opsættende virkning, skal Udlændingestyrelsen tilbagebetale beløbet til den herboende reference.

Hvis en dom, der har bevirket, at Udlændingestyrelsen efter den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 4, nr. 1, har truffet afgørelse om forfald til betaling af et beløb, som den herboende reference har stillet som økonomisk sikkerhed, ændres af en højere retsinstans i forbindelse med anke, således at den pågældende ikke udvises af Danmark, og der ikke i øvrigt har været grundlag for at anse beløbet, som en herboende reference har stillet som økonomisk sikkerhed, som forfaldet til betaling, tilbagebetales beløbet efter henvendelse fra den herboende reference til Udlændingestyrelsen.

Det bemærkes, at det følger af den almindelige adgang til indbringelse af Udlændingestyrelsens afgørelser for Integrationsministeriet, jf. udlændingelovens § 46, at et afslag på en visumansøgning, herunder et afslag, der er begrundet med, at en herboende